

Ved Folketingsmanden for Skanderborg Amts 3die Valgkreds (Laust Jensen) er modtaget et Andragende fra samtlige Arbejdere ved Hærens tekniske Korps, Usserød Klædefabrik samt Ingeniørdirektionen om Betaling for de i Aarets Løb 9 lovbefalede Helligdage samt om Forandring i Lov om Pensionering af civile Funktionærer og Haandværkere m. fl. ved Hæren og Søværnet af 19. April 1907.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgkreds har meddelt mig, at han ønsker her i Tinget at stille følgende Forespørgsel til Justitsministeren: „Agter Justitsministeren at lade foretage en sagkyndig Undersøgelse angaaende Bestyrelsen af Kong Frederik den Syvendes Stiftelse paa Jægerspris for hjælpeløse og forladte Pigebørn især af Almuen?“

Spørgsmaalet om Forespørgselsens Fremme vil komme paa Dagsordenen i et følgende Møde.

Udenfor Dagsordenen har Finansministeren Ordet for at fremsætte det i Dag anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (N. Neergaard):
Ved Lov Nr. 102 af 13. Maj 1911 om Afgift af Dyrkning af Tobak er det fastsat, at Forslag til Revision af Loven skal være fremsat inden den 1. Januar 1913, og at denne Revision skal gaa ud paa at forandre den i Loven fastsatte Arealafgift til en Afgift paa det færdige Produkt. Det er i Henhold til dette Paalæg, jeg tillader mig for det høje Ting at fremsætte nærværende Lovforslag om *Afgift paa Dyrkning af Tobak*. Som det vil erindres, var Synspunktet for den gældende Lov om Afgift af Tobaksarealer ikke at tilføre Staten nogen ny Indtægt, thi den anslaaede Indtægt af denne Skattelov var saa ringe, at den i og for sig ikke kunde spille nogen egentlig finansiell Rolle. Formaalet med Loven var, som jeg ogsaa ved Fremsættelsen den Gang angav, at hindre, at en meget betydelig Indtægt, der maa ske kunde tælles i Hundredtusinder af Kroner, skulde undrages Statskassen derved, at Dyrkning af Tobak her i Landet som Følge af den ved Toldloven af 1908 stærkt forøgede Told tog saaledes til, at man i stort Omfang benyttede Tobak avlet her i Danmark i Stedet for indført Tobak. Loven har ogsaa fyldestgjort sin Hensigt i den Henseende, idet den stærke Udvik-

ling, der var i indenlandsk Tobaksdyrkning, er standset, og det kan antages, at den fremtidig vil holde sig indenfor de beskudne Grænser, som den nu har. Det stod Regeringen klart, at en Arealafgift i og for sig er en ufuldkommen Skatteform, men da det var saa ringe en Indtægt, der tilsigtedes, mente jeg ikke, det var rimeligt at etablere en vidtløftigere Kontrol end højst nødvendigt. Jeg mente navnlig, at Omkostningerne ved Skattens Opkrævelse ikke skulde gaa ud over det højst nødvendige. Imidlertid gik jeg villig ind paa den Synsmaade, at Afgiften paa det færdige Produkt i og for sig er en fuldkommere og bedre Form end Arealafgiften, og jeg var derfor villig til, naar der var indhøstet tilstrækkelige Erfaringer paa dette hidtil ukendte Omraade, at fremsætte Forslag, hvorefter Arealskatten omsattes til en Skat paa Produktet.

Til disse Overvejelser har der nu været fornøden Tid, og som et Resultat af dem fremkommer dette Lovforslag. Der tilsigtes dermed ikke at forøge den Indtægt for Statskassen, som var paaregnet ved Loven om Arealafgift, derfor er den Afgift, der skal erlægges af den naturtørrede Tobak, fastsat til 14 Øre pr. kg, hvilket paa det nærmeste vil svare til den Afgift, der gennemsnitlig vilde falde paa Tobakken ved Arealafgiften, og den Indtægt, som er beregnet at ville indvindes for Statskassen, er den samme som den, der efter det Areal, der nu er dyrket med Tobak, kunde antages at ville indvindes ved Arealafgiften. Afgiften er paalagt Produktet i naturtørret Tilstand og inden Tobakken fermenteres eller underkastes kunstig Tørring, hvorved forstaas Ovtørring eller lignende. Det har været mig magtpaaliggende ikke ved denne Lov at indrette en større og vidtløftigere Kontrol end højst nødvendigt, og jeg har derfor ikke fulgt Eksemplet fra den tyske Lov, der har indrettet et baade for Tobaksdyrkerne og Toldbestyrelsen meget besværligt og ret kostbart Kontrolapparat. Kontrollen er her indskrænket til det mindst mulige, saa at der er skabt saa faa Vanskeigheder og Bekostninger for Tobaksdyrkerne og for Administrationen som muligt. Den, der vil dyrke Tobak, skal lige som hidtil indgive Anmeldelse om, hvilket Areal han har beplantet med Tobak, og Arealerne skal da opmaales af Vurderingsraadet. Naar Afgrøden saa er paa det Standpunkt, at man kan danne sig et nogenlunde rimeligt Skøn over, hvor stort et Kvantum den avlede Tobak vil udgøre, skal Vurderings-